Opłacono gotówką

Nr. 16. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 20. kwietnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 26 marca 1935 r.

o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe.

Art. 1. (1) W związku z wejściem w życie z dniem 1 października 1934 r. ordynacji podatkowej, darowuje się kary za przestępstwa podatkowe, na warunkach, określonych w ustawie niniejszej.

(2) Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące sprawców, mają zastosowanie również do pomocników i podżegaczy.

Art. 2. (1) Wolni są od odpowiedzialności karnej:

1) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 179 ordynacji podatkowej, a poprzednio w art. 96 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58 poz. 411) i w art. 105 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17 poz. 110), jak również sprawcy przestępstw, przewidzianych w art. 21 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299) w § 68 ustawy niemieckiej z dnia 10 września 1919 r. o opodatkowaniu spadków (Dz. Pr. str. 1543) oraz w art. 40 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), w razie sprostowania wobec właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, zeznania do podatku lub załączników do zeznania, albo oświadczenia, wyjaśnienia lub innego podania, albo też odwołania lub zgłoszenia, złożonego w związku z odwołaniem — w których świadomie podano lub potwierdzono nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie cokolwiek zatajono w celu udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, bądź opłaty stemplowej;

2) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 180 i 183 ordynacji podatkowej a poprzednio w art. 106 ustawy o państwowym podatku przemysłowym i w art. 10 ust. (6) ustawy o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 112 poz. 882) — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o popełnionem wykroczeniu;

3) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 181 ordynacji podatkowej, a poprzednio w art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w razie złożenia właściwej władzy skarbowej deklaracji na nabycie świadectwa przemysłowego lub karty rejestracyjnej o cenie ustawowej dla prowadzonego przedsiębiorstwa, wykonywanego zajęcia lub posiadanego składu, albo sprostowania wobec właściwej władzy skarbowej złożonej już deklaracji na nabycie świadectwa przemysłowego — w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej;

4) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 182 ordynacji podatkowej — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o popełnionem wykroczeniu;

5) sprawcy występków, przewidzianych w art. 187, 189, 280 i 281 kodeksu karnego, a dokonanych w zamiarze uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej na rzecz Skarbu Państwa — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o dokonanym występku.

(2) Przez właściwą władzę skarbową należy rozumieć władzę, wymienioną w art. 189 ordynacji podatkowej, a o ile chodzi o podatki: spadkowy i od darowizn oraz o opłaty stemplowe — urząd skarbowy bądź urząd opłat stemplowych.

(3) Przy obliczaniu dwumiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. (1), mają odpowiednie zastosowanie art. 144 § 1 i art. 145 § 3 ordynacji podatkowej.

Art. 3. Podwyżka stemplowa (art. 42 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) nie zostanie wymierzona w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej pisma, podlegającego opłacie stemplowej.

Art. 4. (1) Postępowanie karne w sprawach, wymienionych w art. 2, nie będzie wszczynane, jeżeli sprawca dopełni warunków, w tymże artykule określonych, przed ujawnieniem wykroczenia podatkowego lub występku przez władzę skarbową albo oskarżyciela publicznego. Postępowanie to nie będzie wszczynane także w tych przypadkach, gdy sprawca przed ujawnieniem wykroczenia podatkowego lub występku przez władzę skarbową albo oskarżyciela publicznego zapowie pisemnie tej władzy lub oskarżycielowi zamiar dopełnienia w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej warunków, określonych w art. 2.

(2) Jeżeli jedno z przestępstw, wymienionych w art. 2, dokonane zostało przy współudziale kilku osób, wówczas dopełnienie warunków, przewidzianych w tymże artykule, przez jedną osobę uwalnia również pozostałe osoby od odpowiedzialności karnej.

Art. 5. Wymiar uszczuplonego podatku zostanie dokonany za cały czas ubiegły, lecz nie więcej niż za trzy lata podatkowe, bezpośrednio poprzedzające rok podatkowy 1935, przyczem fakt popełnienia wykroczenia podatkowego lub występku nie wpływa na wysokość i sposób obliczenia podatku.

Art. 6. W przypadkach, przewidzianych w art. 2 w ust. (1) w pkt. 2) i 5), zapisy w księgach, inwentarz i bilans powinny być przez płatników poprawione i uzupełnione zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i zasadami buchalterji, w myśl obowiązujących przepisów kodeksu handlowego i ustaw szczególnych.

Art. 7. Władze obowiązane są zachować w tajemnicy wszelkie wiadomości, zgłoszone przez sprawców w sprawach, wymienionych w art. 2.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: W Sławek
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski

(Przedruk Dz. Ust. Rzpl. Polsk. z d. 13. 4. 1935 r., nr. 26.)

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 18 marca 1935 r.

o opodatkowaniu kwasu węglowego.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO_2), oznaczany w dalszej części tej ustawy nazwą „kwas węglowy", wyrobiony w kraju oraz przywieziony z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska, podlega opodatkowaniu.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określają w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Art. 2. Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej wprowadzić w drodze rozporządzenia zakaz stosowania przy wyrobie napojów gazowanych innego kwasu węglowego, niż skroplony z butli stalowych.

Zwolnienie od podatku.

Art. 3. (1) Wolny jest od podatku kwas węglowy, wywieziony zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska na warunkach, które określa Minister Skarbu.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do zwalniania od opodatkowania kwasu węglowego, przeznaczonego do przemysłowego wyrobu artykułów chemicznych.

Wysokość podatku.

Art. 4. Podatek od kwasu węglowego wynosi 40 groszy od jednego kilograma.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od kwasu węglowego wyrobionego w kraju obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania kwasu z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później, niż w chwili wydania kwasu węglowego z wytwórni.

(2) Przy przywozie kwasu węglowego z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzenia towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przyczem obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej, a podatek płatny jest razem z cłem.

(3) Od kwasu węglowego, przywiezionego z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uiścić podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazowych przeznaczona jest przesyłka. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili zgłoszenia przesyłki w odbiorczym urzędzie przekazowym podatek zaś powinien być uiszczony przy odprawie przekazowej.

Art. 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, podatek od kwasu węglowego, wyrobionego w kraju, może być zakredytowany na warunkach, ustalonych przez Ministra Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 7. Kwas węglowy podlegający opodatkowaniu w myśl art. 1, może władza skarbowa — w razie nieuiszczenia odeń podatku (art. 5 i 6) przy wprowadzeniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich, celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 8. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku, bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem pięciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa

żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego

Właściwość orzecznictwa.

Art. 9. Orzekanie o należności i wymiar podatku od kwasu węglowego należy do właściwości władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 10. (1) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od kwasu węglowego wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w wytwórni zapasów gotowego kwasu węglowego, bez względu na jakiekolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązanego do uiszczenia podatku.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od kwasu węglowego.

Kontrola skarbowa.

Art. 11. (1) Kto zamierza wyrabiać kwas węglowy, powinien zgłosić to pisemnie władzy skarbowej I instancji na 14 dni przed uruchomieniem wytwórni i złożyć opis zakładu oraz plan sytuacyjny tak lokalów wytwórni, jak i pomieszczeń magazynowych i innych, połączonych z lokalami wytwórni lub magazynu.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy o sprawdzaniu wytwórni (weryfikacji), magazynowaniu kwasu węglowego w wytwórniach, oznaczaniu naczyń z kwasem węglowym, prowadzeniu ksiąg obrachunkowych i kontroli wywozu do wolnego obrotu.

(3) Wyrób kwasu węglowego może być rozpoczęty dopiero po stwierdzeniu przez władzę skarbową II instancji, iż urządzenie wytwórni odpowiada obowiązującym przepisom.

Art. 12. (1) Zakłady, wyrabiające kwas węglowy, podlegają nadzorowi skarbowemu.

(2) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tem władzę skarbową.

(3) Przedsiębiorca wytwórni lub wskazany przezeń władzy skarbowej zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacyj oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe.

(4) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika przedsiębiorstwa, który popełnił nadużycia na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu 14 dni, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(6) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. (1) — (5) wyda Minister Skarbu.

Art. 13. (1) Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest dostarczyć do użytku urzedników skarbowych kontrolujących wytwórnię, pomieszczenia potrzebnego do załatwiania czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

(2) Ministerstwo Skarbu może poddać poszczególne wytwórnie kwasu węglowego stałemu nadzorowi skarbowemu na warunkach, przez siebie ustalonych. W takim przypadku przedsiębiorca wytwórni obowiązany będzie na zarządzenie Ministerstwa Skarbu dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni wraz z opałem i oświetleniem.

(3) W przypadku, gdy stały nadzór będzie ustanowiony w wytwórni kwasu węglowego w następstwie stwierdzonych tam nadużyć na szkodę Skarbu Państwa, koszty stałego nadzoru ponosi przedsiębiorca wytwórni.

(4) O przydatności pomieszczeń decyduje władza skarbowa.

Art. 14. Osoby oraz przedsiębiorstwa, trudniące się hurtowym handlem kwasem węglowym lub zużywające kwas węglowy w swoich zakładach przemysłowych, obowiązane są posiadać dowody nabycia kwasu węglowego, a w szczególności faktury oraz rachunki, wymieniające wytwórnię, z której kwas węglowy pochodzi, oraz znaki i numery naczyń z kwasem węglowym.

Sprawdzanie zapasów gotowego kwasu węglowego.

Art. 15. (1) Znajdujące się w wytwórniach zapasy gotowego kwasu węglowego podlegają sprawdzaniu przez władze skarbowe.

(2) Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy, dotyczące sposobu sprawdzania zgodności stanu zapasów kwasu węglowego z danemi, ujawnionemi w księgach kontrolnych, oraz opodatkowania ubytków i zarachowania nadwyżek zapasów, a nadto określi warunki zwalniania przedsiębiorstwa od odpowiedzialności podatkowej za stwierdzone ubytki.

Przepisy karne.

Art. 16. Do przestępstw, wymienionych w ustawie niniejszej, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 17. (1) Kto przystępuje do wyrobu kwasu węglowego, nie zgłosiwszy tego właściwej władzy skarbowej, podlega karze pieniężnej od 1 000 do 10.000 zł oraz karze konfiskaty wyprodukowanego potajemnie kwasu węglowego.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia kwas węglowy wbrew przepisom art. 11 ust. (3) i art. 12 ust. (5) ustawy niniejszej.

Art. 18. Kto narusza przepisy, wydane na podstawie art. 2 ustawy niniejszej. podlega karze pieniężnej od 1.000 do 10.000 zł oraz karze konfiskaty zakwestjonowanego kwasu węglowego i wyprodukowanych napojów gazowych.

Art. 19. (1) Kto zataja zapasy kwasu węglowego, wyrobionego w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem przepisów ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnego podatku od zatajonego kwasu węglowego, co najmniej jednak w kwocie 100 zł, oraz karze konfiskaty zatajonych zapasów.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. (1) uważa się w szczególności zamagazynowanie wyrobionego kwasu węglowego w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym, albo niezapisanie złożonego w magazynie kwasu węglowego do księgi kontrolnej w przepisowym czasie.

Art. 20. Kto bez zawiadomienia organów władzy skarbowej lub bez zachowania innych przepisami wymaganych warunków:

1. wydaje lub wywozi kwas węglowy z wytwórni,
2. pozostawia w kraju kwas węglowy, przekazany urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej,

podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku oraz karze konfiskaty kwasu węglowego.

Art. 21. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem kwasu węglowego narusza przepisy o obrocie towarowym z zagranicą lub w. m. Gdańskiem, podlega karom ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 22. (1) Kto, będąc obowiązany do prowadzenia ksiąg, wymienionych w art. 11 ust. (2) ustawy niniejszej, wcale ich nie prowadzi lub prowadzi je wadliwie, podlega karze pieniężnej porządkowej w wysokości od 20 do 500 zł.

(2) Jeżeli w księgach uwidoczniono okoliczności niezgodne z rzeczywistością w celu ułatwienia dokonania lub ukrycia innego przestępstwa skarbowego, zagrożonego surowszą karą, wówczas w przypadku skazania za to przestępstwo nie stosuje się przepisów ust. (1), natomiast uwidocznienie w księdze danych niezgodnych z rzeczywistością uważa się przy wymiarze kary za okoliczność szczególnie obciążającą.

Art. 23. (1) Kto bez dowodów nabycia, wymaganych w art. 14 ustawy niniejszej, nabywa, sprzedaje lub posiada kwas węglowy, podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnego podatku i karze konfiskaty kwasu węglowego.

(2) Nie podlega karze, kto udowodni, że podatek od zakwestjonowanego kwasu węglowego uiszczono.

Art. 24. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej od 10 do 300 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 25. Obowiązkowi zgłoszenia wytwórni (art. 11) oraz złożenia jej planu i opisu podlegają także przedsiębiorstwa, które w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej będą w ruchu. Przedsiębiorstwa takie powinny przedłożyć opis i plan wytwórni w ciągu 30 dni od wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 26. (1) Zapasy kwasu węglowego w ilościach ponad 10 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębiorstwach, używających kwasu węglowego do produkcji przemysłowej (wytwórnie wody sodowyj, lemoniady, browary, restauracje i t. p.), podlegaję w całości opodatkowaniu; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w 2 egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu dziesięciu dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. (1) wyda Minister Skarbu.

(3) Kto wbrew przepisowi ust. (1) zaniecha zgłoszenia zapasów kwasu węglowego, podlega karze, przewidzianej w art. 19.

Art. 27. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 28. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23. poz. 161).

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. VIII — 3/1.

Obwieszczenie.

Wojewoda Śląski dekretem Nr. A I — 42a/3 z dnia 22 marca 1935 r. odwołał p. Mazura Augustyna ze stanowiska zastępcy Naczelnika Okręgu Urzędowego Brzezinka a zamianował w jego miejsce na to stanowisko sekretarza gminnego Jana Szczota z Brzezinki.

Wymieniony złożył w dniu 8 kwietnia 1935 r. zobowiązanie w miejsce przysięgi służbowej.

Katowice, dn. 9 kwietnia 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: T.

„Powiatowy Zarząd Drogowy w Katowicach rozpisuje niniejszem

przetarg

nieograniczony na wykonanie ulepszonej nawierzchni bitumicznej na drogach powiatowych „Giszowiec — Mysłowice dług. około 2,0 km oraz Kochłowice — Panewniki dług. około 3,0 km.

Po bliższe dane zwracać się należy do Powiatowego Zarządu Drogowego w Katowicach, ul. Marszałka Piłsudskiego 45 pokój „25".

Katowice, dnia 13. kwietnia 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08